

Publicerad 2015-05-19 20:43 av Osannolika

Kanske blev hon distraherad av sig själv

Hon stod kvar på perrongen och såg tåget gå utan henne.
Hon såg hur vagnarna långsamt började röra sig över rälsen.
Sedan var det bortom kröken.

Kanske visste hon inte att det var hennes tåg.

Kanske visste hon.

Kanske var hon för trött för att se det.

Kanske var hon för trött för att åka med.

Kanske hade hon för många bilder i huvudet.

Kanske hade hon ingenting.

Kanske hade hon kvar doften i sina kläder.

Kanske kände hon ingenting.

Kanske blev hon distraherad av alla ögon.

Kanske blev hon distraherad av sig själv.

Kanske ville hon känna att hon levde.

Kanske ville hon bara dö.

Hon stod kvar på perrongen och såg tåg komma och gå.

Gick ned till informationen och köpte en ny biljett.

Sänkte ned sina solglasögon över sitt ansikte.

Kanske var det någonting inom henne som hade gått sönder.

Kanske hade det precis blivit helt.

Kanske ville hon berätta om det för någon.

Kanske ville hon bara vara ifred.

Kanske det skrek i hennes bröst.

Kanske hörde hon ingenting.

Kanske hade hon för många minnen.

Kanske hade hon glömt allting.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Osannolika med Poeter.se id #32995 innehar upphovsrätten